

Sygn. akt V.2 Ka 42/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Anita Ossak

SSO Olga Nocoń

Protokolant: Monika Machulec

w obecności Marii Bartkowiak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Raciborzu

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r.

sprawy: **M. H. /H./**

s. J. i B.

ur. (...) w R.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 16 listopada 2017r. sygn. akt II K 459/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

SSO Anita Ossak SSO Olga Nocoń

Sygn. akt V.2 Ka 42/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu w dniu 16 listopada 2017r. wydał wyrok łączny w sprawie M. H., skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 15 kwietnia 2014r., sygn. akt II K 1102/13 za czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 29 maja 2017r., sygn.. akt II 1 Ko 115/17 i którą będzie odbywał od dnia 25 listopada 2017r. do dnia 21 września 2018r. oraz na karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, która została wykonana w całości;

2) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 12 października 2015r., sygn. akt II K 567/15 za czyn z art. 60 § 1a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 12 września 2016r., sygn.. akt II 1 Ko 1051/16 zarządzono do wykonania zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 35 dni, którą odbył od dnia 14 stycznia 2017r. do dnia 18 lutego 2017r. w systemie dozoru elektronicznego;

3) Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19 stycznia 2017r., sygn. akt II K 918/16 za czyn z art. 157 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 29 maja 2017r. do dnia 25 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Raciborzu na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk oraz art. 569 § 1 kpk połączył skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 15 kwietnia 2014r., sygn.. akt II K 1102/13 oraz Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19 stycznia 2017r., sygn. akt II K 918/16 i orzekł wobec niego karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym w zakresie wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 12 października 2015r., sygn. akt II K 567/15.

Na mocy art. 577 kpk zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres kary już odbytej w sprawie o sygn. II K 918/16 i ustalił początek odbywania kary łącznej na dzień 29 maja 2017r.

Na podstawie art. 576 § 1 kpk w pozostałym zakresie wyroki: Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 15 kwietnia 2014r., sygn. akt II K 1102/13 oraz Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19 stycznia 2017r., sygn. akt II K 918/16 podlegają odrębnemu wykonaniu;

Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. koszty obrony udzielonej z urzędu w kwocie 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych w tym 23% podatku.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa.

Od tego wyroku apelację wniosła obrońca skazanego, która zaskarżyła wyrok w części dotyczącej wymiaru kary łącznej, tj. w zakresie punktu 1 wyroku. W oparciu o art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego w pkt 1 wyroku kary łącznej poprzez błędne przypisanie dla decydującego znaczenia jej wymiaru wcześniejszej wielokrotnej karalności skazanego, przy jednoczesnym nieuwzględnieniu przez Sąd I instancji opinii sporządzonej przez Dyrektora Zakładu Karnego w R., z której niewątpliwie wynika, że skazany nie sprawia jakichkolwiek problemów wychowawczych, co doprowadziło do zastosowania, przy łączeniu kar, zasady asperacji, i w konsekwencji wymierzenie skazanemu niewspółmiernie surowej kary łącznej. Wskazując na powyższy zarzut wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 1 poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, tj. w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, obrońca skazanego wniosła o zwolnienie skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne oraz zasądzenie od Skarbu

Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, nieopłaconych ani w całości ani w części, wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się całkowicie bezzasadna. Na wstępie wskazać należy, iż postulowana przez skarżącego metoda kształtowania wyroku łącznego w oparciu o zasadę pełnej absorpcji ma charakter zupełnie wyjątkowy i wiąże się z wystąpieniem szczególnych okoliczności, których w przedmiotowej sprawie po prostu nie ma i nie wspomina o nich również skarżąca. Tak więc ten postulat ma charakter zupełnie głośłowny i życzeniowy. Przypomnieć jedynie należy, iż stosowana przez Sąd przy wymiarze kary łącznej zasada absorpcji czy też kumulacji uzależniona jest głównie od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu związku podmiotowo-przedmiotowego. Innymi słowy, im ów związek ściślejszy, tym Sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast brak owej więzi skłaniać powinien do stosowania zasady kumulacji. W przedmiotowej sprawie czyny objęte zbiegiem stanowią przestępstwo z art. 191 kk i 157 § 1 kk. Popelnione one zostały w okresie od sierpnia 2013r. do września 2016r. Ewidentnym zatem jest, że wspomniany wyżej związek podmiotowo-przedmiotowy w niniejszej sprawie nie ma charakteru ścisłego a wręcz odwrotnie i przemawia za stosowaniem przy łączeniu poszczególnych kar zasady kumulacji. Tymczasem Sąd Rejonowy kształtując wymiar kary łącznej sformułował ją w oparciu o zasadę zbliżoną do asperacji, uwzględniając iż opinia o skazanym oceniona została jako umiarkowana, zaś prognoza kryminologiczno-społeczna jako negatywna. W tej sytuacji absolutnie pozbawiony jest jakichkolwiek racjonalnych przesłanek postulat skarżącej o zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji. Tym samym nie może być mowy o tym, iż ukształtowana przez Sąd Rejonowy kara łączna jest rażąco niewspółmierna poprzez swą surowość.

Należy przypomnieć, iż na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Tymczasem orzeczone przez Sąd Rejonowy kara łączna powyższych cech nie nosi, jest bowiem karą wyważoną i ukształtowaną zgodnie z regułami określonymi w art. 85 kk. Z tego też powodu Sąd Okręgowy w pełni akceptując dokonaną przez Sąd Rejonowy analizę więzi podmiotowo-przedmiotowych pomiędzy poszczególnymi czynami podlegającymi łączeniu a także postawy skazanego i w konsekwencji prawidłowe ukształtowanie kary łącznej – zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

SSO Anita Ossak SSO Olga Nocoń